

1895-12-16

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 21a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Vallø d. 16de Decbr 95.

Kjære Skovgaard,

Paa en Maade kunde jeg viis
mig at sige Dem Tak for Dens
velmønstrede Brev, som glædede
min Kom og mig i høj Grad
og var godt at faa Forstaaelse
af. Men da jeg har dette, ma-
getøse skundlæder, "undskyld"
der De, at jeg giver efter for min
Tvang til at gøre et Par Bemærk-
ninger til Takken.

Sagens Realitet, dette med
at søge det ene el. det andet,
har jeg foreløbig lagt hen. Det
er afgjort, at jeg bliver her til
1ste April 97. Hvad saa, videt
ikke. Jeg har tilbuddet at gaa
min Vei, hvis jeg faar en or-
dentlig Pension; men har iin-
det svar faaet fra det Tidste.

De skrev til "Kustar" i "Helst"

ikke." Jy vil dog betroe Dem, at
da De skrev det, havde jeg for-
langt skrift en Kustalephinde.
Den ved Thorvaldsens Museum
blev nemlig ledig ved Dødsfaldet
i Beg. af Novbr., og da min Kone
blev klar over Situationen,
sendte hun mig sitens vrede
over Hals og Hoved til Byen, hvor
jg maatte gaae rundt til alle
Medlemmer af Musæets Besty-
relse og anbefale mig. Jg, fandt
for en Haandvæbner (en Saadant
foretrakke principmæssigt til
den Plads). Men De ser alt,
saa, det var alvor.

Men det var Sagens ideelle
Side, jg vilde indgaa.

Klære Sagen bedre, end De
har gjort det, kan jg ikke. Men
fra et Punkt kunne jg fristes
til at foresige paa at drage en an-

den Konsekvens af Deres Ord.

De ender end den nærmest,
ste Bestemmelse, den, at det lig-
tigale ^{for mig og Kjøperen} er, at gaae Folk til at el-
ske Kunst, selv følgelig under
Forudsætning at Kunst = god
Kunst. Heraf drager jg den
Slutning, at hvis jg vist at for-
tælle Historie kan gaa Folk, der
ikke Kjøbskabt har til Kunst,
og følgelig ingen Forstaaelse af
den, til at spidse (hv), bide
Mørke i Navne og Billeder, gaa
Lyk til at kjøbe ^{en} for en bort-
gængivener af Kunstværker, saa
har jg gjort noget Fortjenstligt,
medens jg temmelig sikkert
vanskeligt vilde kunne gaa
de samme Meninger i Tale,
hvis jg inddød mig gaa den fi-
nere Forudsætning.

Hertil kan Fremgangsmåden

der er den rette, vil efter min
Mening afhænge af, hvilket "Pæd"
likemint jeg har for mig. Første
Aargang for en Fløiskole maa
tages andværdet end et Hold
for Borger Skole.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 21 A

Men saa kunde det jo maaske
være, at det viste sig, at
jeg kun havde Evner til at
skrupthivle, ikke til det finere,
kunstfærdige Arbejde. Men
der skal ogsaa Folk til at prøve
skrupthivlen, og saa kunde det
jo være, at det var den Gjirning,
der laa for mig. Det maatte
jog saa bare blive over og
ikke freetage mig andet et minut.

Hvad jeg bliver til, ved jeg
selvfølgelig ikke. Jeg har hittet
ud af en Paastand, som jeg synes
lyder godt, den nemlig, at der
er lovbunden Sammenheng

Oftestillende
mellem et Menneskes Kjørlig-
hed til Kunst og Forstaaelse af
Kunst (egentl. et Slags Beskrivelse
af Grundtrækkene og den har aldrig
levet, som klog gaa det er blevet
osv.), Udtrykkene "Kjørlighed" og
"Kunst" tagne i ægte, sand Betyd-
ning (der er mange Mennesker, der
holder af at se paa Kunst og saame-
gaa Kunst, og som dog ikke elsker
det, som gjør Kunstværket til Kunst,
god Kunst). Herefter skulde alt,
saa ulykkelig Kjørlighed til Kunst
være en Umulighed i den Forstand,
at man vel elsker Kunst, men
ikke har den Evne til at bedømme
Kunst. Det trøster sig mig
andværende med i svage Ofte,
blikke, for sig troer min Kjørlig-
hed er ægte (naar man det Cen-
trale).

Men husk paa een Ting, at

gj. ~~der~~ i 23 Aar har vort
Gartner og mere el. anseende
(i mange Aar saa at sige al-
les) afskaarit fra Kunst. I de
senere Aar har gj. ganske vist om-
Vintern givet mig en Del af her-
send; men paa hvad altsaa? nu
at producere, kun i en ringet
nu at over mig, se og hore.
Det skal De have Ret i; at den
er uunnadig, hvor gj. ikke er tydelig
ene. Det er meget snarere forbe-
seuere, om der virkelig er den
hvor gj. har Kunstskaber og For-
staelse. Det staaer ogsaa for
mig som den absoluttiste Beten-
gelser for mig for at kunne gjore
Det Maat paa hvilken som helst
Plads, at gj. saa ansproge at
min Tid for at see og hore og lese
fjort og femmende for at see, hvad

gj. har kan overkomme, se det
med Hjertets Forstaelse.
De troer da nu ikke efter dette,
at gj. ikke bifalder Dares Raad
ge og ^{ikke skulde} ~~ikke~~ det (over et. Enne
som Annelinborg) langt naere,
at kunne udvikle Forholdet
mellem de forskjellige Skolerter
end at kunne gjenfranstille
Stadets Historie efter paalidelige
Kilder? Det Maate er det Bed-
ste Forelesning og Karakteristik
høiere end Fortælling.
Endnu kun et Par Ord om
mit Mundstykke. Gj. troer under-
tiden, man fortaar vel et Mund-
stykke meget, som ligesom kan tale
af sig selv. Under tiden kunde
gj. fristes til, altid at have Mund-
styk parat i den daglige Samtale,
med Bogen om Skattekort —

Og hvad siger De om at kunne ta,
de naar Tiden kommer ind paa
kristelige Emner? Saa langt et
Minde kommer har jeg ikke; mit kro-
ver utrolige Forarbejder. Men
er de grundigt lagte, og er jeg var-
sel om mit Emne, og kan jeg - saa
De siger (giver det var sandt) vi
vise Folk med mig, saa har jeg
ikke svaret ved at finde Udtrykkene
og bliver vanskeligt troet.

Dette forstaaer De nok, er der
intet at sige paa; det er kun
mit ^{bedste} Hilsen
min Maade at sige Dem Tak for.

Og saa gjengjelder jeg Deres gode
oensker. Altsaa er de og stros alle
var raske; men i ethvert Tilfælde
oensker jeg, at de alle maatte kunne
føle lidt af den himmelske Gode,
gode gjenstande den søde, udbytte,
dige jendiske Gode over mine
ekstreme Gaver.